

975 וישלה

כניסת השבת: 16:17

יציאת השבת: 17:08

רבנו תם: 17:39

ע"פ אופק ת"א

טז' כסלו התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

עצב - ניצחון היצר!

מספרים על הצדיק הקדוש, רבי נפתלי מרופשיץ זת"ע, כי פעם אחת ערך 'עליית נשמה', וסיפר כי שמע בשמיים כמה וכמה פירושים על הפסוק: "וישלח מלאכים", ואחד מהם גילו לו מהשמיים: "וי-שלח", שידע יעקב אבינו כי כדי לנצח את עשו הרשע, שהוא סמל הטומאה והעולם הזה, הוא רק בתנאי שתשלח ותסלק מעליך את ה'וי', את הצער, היגון והמרה שחורה ולכן, 'וישלח' הוא גימטריא 'שמחה' (עם הכולל), מדהים!.

יעקב אבינו יודע שאפשר לנצח את עשו הרשע, את יצר הרע וכוחות הטומאה, בתנאי ששולחים ומסלקים את ה-'וי', את הצער, המירמור והייאוש, ומשתדלים לשמוח בכל מצב. גם שאין פרנסה, שמחים שיש לנו משפחה. גם שהילד עושה בעיות - תודה ה' שהוא לא במחלקה אונקולוגית בבית חולים. גם כשאין עדיין שלום בית, תחשבי כמה נשים העוברות טיפולי דיאליזה היו מוכנות להחלף איתך?.

כי אם את שוקעת בעצב, אם אתה צולל למחשבות של ייאוש - אתה בידיים של עשו, של היצר... - המשך בעמוד 3 -

לבן הרשע שומע שיעקב 'ברח' עם נשותיו וילדיו, ורודף אחריהם. לבסוף, הוא משיג אותם, ולאחר דין ודברים הם נפרדים בצורה ידידותית, כשיעקב ממשיך למקומו. רק רגע, וכי לבן הרמאי ויתר כך על יעקב? והרי הרמאי הזה במשך שנים עשה את כל התרגילים בשביל להשאיר את יעקב קרוב אליו, ומה קרה פתאום?!

את התשובה המפתיעה מגלה המדרש (ספר הישר סוף 'ויצא') ומספר: "מיד כשנפרד לבן מיעקב ומשפחתו, הוא שלח את בנו אל עשו הרשע, על מנת לגרות אותו ולהכעיס אותו: 'ראה עשו, הנה יעקב אחיך שגנב לך את הבכורה יצא לחופשי מביתי, וכעת תוכל לנקום את נקמתך על הצער הרב שגרם לך!'. שמע זאת עשו וחמתו התעוררה בו, ומיד הוא ציווה ל-400 אנשי מלחמתו לעלות למלחמה על יעקב על מנת להורגו. אך לבן לא נח. תוך כדי, הוא שלח גם שליחים לרבקה אחותו ואמר לה: 'אחותי היקרה, בימים אלו סיימתי לארח את יעקב אחייני היקר עם כל משפחתו, אלא שכעת הוא עזב את ביתי, ושמעתי כי הוא ואחיו עשיו עומדים להיפגש ולהילחם מלחמת חורמה". שמעה זאת רבקה, ומיד שלחה 72 גיבורים שיבואו לעזרת יעקב, כשביניהם היה אליעזר עבד אברהם. ומדוע עשה זאת לבן?

הסכיתו לדבר מופלא: לבן הרמאי לא מוכן להפסיד, הוא סידר שתהא מלחמה גדולה בין יעקב ועשו, אשר בה הוא קיווה כי ימותו שני הצדדים, ובכך הוא יהיה היורש היחיד ליצחק ורבקה! הוא יירש את כל העושר והוא יירש את כל הגדולה! כמה רשע!

מיד כאשר שומע יעקב אבינו שעשיו הרשע מגיע לפגוע בו, אומר הפסוק: "וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו". מה עניין באותם מלאכים? הרי הוא בא להילחם עימו ולהורגו, ומה יכולים המלאכים לעזור?.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. הרצל דואק בן מאיר.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה יאיר חיים בן ענבל שרה

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מוזל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. רוויה בת ולרי. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

מתוך "עצה ותושיה"

(1) כתב ה'אליה רבה' (סי' תרב'): "כל האומר ברכת הלבנה - לא ימות באותו החודש", והוא דוקא להצילו ע"י הריגה מבשר ודם.

(2) כתב 'כף החיים' (סי' לו, ג'): "אדם הסובל מחולי - יוסיף אומץ ויחזק עצמו לומר ברכת הלבנה בכוונה גדולה" (כי הוא כהקבלת פני שכינה המרפאת).

(3) כתב ספר 'המידות': "קידוש לבנה הוא סגולה שימצא אדם את זיווגו. וסימן לדבר: "לבנה" - ב'תולה נ'שאת ל'יום ה'רביעי, והיינו על ידי שיאמר קידוש לבנה בכוונה ובציבור (רוח חיים סי' תכו).

(4) כתב בספר 'טעמי המנהגים' (עמוד תקסה) בשם רבי ישראל מרז'ין זצ"ל: "סגולה לכאב שיניים - לומר בשעת קידוש הלבנה אחרי אומרו: "כך לא יוכלו כל אויבי לנגוע בי לרעה" שלוש פעמים, יאמר פעם אחת: "ולא יהיה לי כאב שיניים" - וזכות המצוה יגן עליו מכל פגע ומכאוב.

(5) כתב ה'מגן אברהם' (סי' תכו, סק"ב): "כתב המגיד כשמקדשין הלבנה במוצאי שבת תהיה הצלחה".

הלכות והליכות

הרב רונן חזיזה שליט"א

שאלה: תליתי כביסה ביום שישי, וכעת בשבת אני רוצה להוריד את אחד הבגדים על מנת להשתמש בו - האם מותר? ומה הדין אם אינני מתכוון להשתמש בו, אך אני רוצה להוריד הכביסה מהגשם?

תשובה: "מהדקי כביסה" נחשבים למקצה בשבת. מדוע? מאחר והם משמשים ל"תלית כביסה", ובשבת - אסור לתלות כביסה.

אולם, תלית כביסה אסורה בשבת, אך הורדת כביסה מתרת, ולכן, מי שצריך בגד שתלוי על החבל, מתר לו להורידו משם ולהשתמש בו. גם אם הבגד תלוי על החבל בעזרת מהדקי כביסה - מתר להסירם פרגיל ולקחת את הבגד. מדוע מתר לטלטלם אף על פי שהם מקצה? מאחר והם נמצאים על הבגד, והרי מותר לטלטל כלי שמלאכתו לאסור לצרף מקומו, והוא מתכוון להשתמש בבגד.

אך אדם שרוצה שמתקרבין עננים והוא חושש שמא ירדו גשמים וירטיבו הבגדים. אף שאינו צריך ללבש את הבגדים שעל החבל, מותר לו להוריד את הבגדים מהחבל, אך במקרה כזה, לא יסיר את מהדקי הכביסה בידו, אלא ימשיך את הבגדים והמהדקים יפלו מעצמם. כל זאת, מפני שאינו מתכוון להשתמש בבגד, אלא רק להצילו מהגשמים.

המשנה ברורה כתב שכל ההיתר להוריד כביסה מהחבל הוא רק במקרה שהיא כבר התיבשה מערב שבת, אולם הפוסקים הספרדים חלקו עליו והתירו זאת בכל מקרה. לכן, בין אם הפביסה היתה יבשה לפני שבת ובין אם היתה רטובה - לספרדים מותר להורידה.

שליחים שהם מלאכים

כל אחד מאיתנו חווה קשיים ודברים שלא הולכים כרצונו. הבוס צרח עליך ליד כולם ואתה ממש נפגעת... חבר 'גנב' לך את הפרויקט ובכך פספסת הצלחה גדולה, וכעת אתה ממש נוטר שנאה ומקפיד עליו מאד... הבעל או האשה זרקו משפט שפגע בך עמוקות... כועסים על הילדים שלא משאירים בית נקי או מאוכזבים שעדיין לא זכיתם למצוא את בן הזוג או לזכות בילדים...

אמור נא לי בבקשה: על מי אתה כועס, אחי?! מי החליט שכוס הקפה שהילד שפך תישפך עליך?! מי שם את המילים בפיו של הבוס שלך או של בן הזוג? מי החליט איזה אופי יהיה לילדך? מי החליט שתישאר רווק?

התשובה אחת בחמש מילים: רק הבורא יתברך בכבודו ובעצמו! אם אתה מבין שזה שאמר והיה העולם הוא ששולט בכל, כיצד אתה מצליח לכוועס...? אם אשאל אותך אם עבדת פעם עבודה זרה, בוודאי תגיב: "חס ושלום!". אבל דע, אח יקר, שכולנו עבדנו עבודה זרה בשלב זה או אחר בחיינו, שהרי "כל הכועס - כאילו עובד עבודה זרה" (וזה פ' בראשית כו, ב).

כעס, אכזבה או צער הם תוצאה ישירה של חוסר אמונה.

אם אתה יודע שהבורא יתברך שולט בכל, מחליט על הכל, אם אתה מאמין שהתורה אמת וש"אין אדם נוקף אצבעו מטה אלא אם גזרו על כך מלמעלה", אז אתה לבטח מבין שלא משנה מה אמרו או עשו לך, הכל בגזרת השם יתברך! אם אשתך זרקה לך הערה, דע שזה בורא עולם מדבר מפיה! אם בעלך נתן לך ביקורת, דעי שבורא עולם דיבר מפיו. כל אדם שזרק לי מילה פוגעת/ משמחת - הוא היה רק שליח של בורא העולם הגדול והנורא!.

במקום להיפגע, להצטער או להתאכזב: נסו לשאול - מה המסר שבורא עולם רוצה לומר לי? מה השיעור? אולי יש בי איזו מידה שאני צריך לתקן? אולי הפרויקט הזה שכה רציתי אינו טוב בעבורי ובורא עולם מכין לי משהו טוב בהרבה יותר?... אולי הטיפול שבחרו בעבור מחלתי או זה שאין לרופאים פתרון בשבילי זה כי שכחתי לפנות לרופא כל חולים ושמתי מבטחי בבשר ודם?...!

הילדים האלה שמשתוללים והופכים לי את הבית, נכון, הם שובבים אבל הם שלי! ועדיף רעש של יש, מאשר שקט של אין.. והוא יודע בדיוק איזה ילדים אני צריך להשלמת התיקון שלי! כי אבא לא עושה רע לבנים שלו!

הרב ינאל כהן שליט"א

עצב - ניצחון היצר!

ממה שהרווחתי בעבודה הקודמת, אך היתה בה זכיה עצומה: **דרישות העבודה היו שאתחיל לעבוד ב-11:00 בבוקר, כך שלאחר תפילת הנץ, אני יכול לשבת וללמוד כמו שאני רק מתאוה, קרוב לשלוש שעות!**

אני רוצה לספר לכם כיום, אחר כמה חודשים, שאין מאושר ממני! זכיתי לסיים כמה מסכתות בלימוד מתוק כל בוקר, שמחה רוחנית וסיפוק עצום ממלאים את ליבי כל יום בעקבות כך, אשתי רואה את הנעימות והסיפוק שיש לי, וסוף סוף אני זוכה לשבת עם ילדי וללמד אותם גמרא מתוך הבנה! כל חיי השתנו לטובה.

כשאני מנסה להסתכל אחורה על הימים ששקעתי בצער והייתי ממורמר על הנהלת החברה שפיטרה אותי, אני מתבייש ואומר לעצמי את דברי ה'זרע שמשון' - **כמה פעמים הקב"ה 'מוריד' אותך, 'מחסיר' לך, אך כל זה אך ורק לטובתך, להביא לך דבר יותר טוב שיבוא. מהשמים גלגלו שאזכה לפיטורין, ובכך בתחילת היום אני זוכה להיות מחובשי בית המדרש, שזו ההנאה והזכות הגדולה בעולם, ואני רואה, בסייעתא דשמיא, ברכה גדולה, הן בעמל התורה, והן בפרנסת הבית.** ('זפריז מתוק')

כי עיקר כל הגלויות, כותב רבי נתן מברסלב זצ"ל - כל הקשיים, הסבל והבעיות מגיעות בגלל - **"הוא העצבות שמתגבר בכל פעם על נפש הישראלי... ועיקר התגרות הבעל דבר (היצר הרע) הוא בענין העצבות".** כל מה שמנסה היצר הרע זה להכניס את האדם לעצבות: **"לא הולך לי בכלום... לא נראה לי שאני אתחתן אי פעם... הרופא מייאש אותי שלא אצא מזה" - זה עיקר ההתגרות של כוחות הטומאה!**

כל הרצון של היצר הרע בחיים שלך - זה להכניס אותך לעצבות, ייאוש ודכאון...

אך מה האמת? - **דווקא בגלל "מכה" זו, ממש ברגעים אלו, עסוק הקב"ה להביא לו שפע של טובה וברכה! והמכה היא רק הצינור להביא לו את הברכה האחרת! אם כן, מדוע אתה מדוכא ולא נותן לה' להושיע אותך בישועה גדולה יותר שהוא מכין לך?" שאל אותי הצדיק.**

הדברים נכנסו לליבי ויצאתי מביתו של הרב עם מעט תקווה ושמחה, לראשונה אחר כמה שבועות! התחלתי לחייך ולהיות פעיל,

האמנתי שה' עושה בשבילי טוב ומכין לי דבר יותר טוב. התחלתי לשמוח ולהרגיש טוב, ואז זה קרה...

לא חלפו כמה ימים, וקיבלתי הצעת עבודה חדשה! **אך זו לא היתה עבודה רגילה, אלא עבודה מפתיעה שהגשימה חלום ותיק שלי ושל אשתי. למה אני מתכוון? - מאז שהתחתנתי היה לי ולאשתי חלום שאזכה להתפרנס בכבוד, כשתוך כדי אני זוכה לשבת ולעסוק בתורה בהתמדה כמה שעות: מסיים מסכתות ומתקדם בהלכה. אלא, שהעבודה שעבדתי בה 21 שנה היתה מהשעות המוקדמות של הבוקר ועד שעות אחר הצהריים, אז אני חוזר עייף ואינני רענן וצלול ללמוד כפי שרציתי וחשקתי. והנה, כעת, הוצעה לי עבודה עם שכר נאה, אומנם פחות**

סיפר הרה"ג רבי יצחק זילברשטיין שליט"א: **"את המעשה סיפר לי בעצמו בעל המעשה: "עבדתי בחברה מפורסמת בתחום הטכנולוגיה במשך 21 שנה! וזכיתי בס"ד למשכורת מכובדת. בוקר בהיר אחד, מודיע לי מנהל החברה, כי הוא נאלץ, בצער רב, לפטר אותי! באותו רגע הרגשתי שהשמים נפלו עלי. מחשבות של צער ומרמור פקדו אותי: 'כיצד אסתדר ואיך אוכל כעת לפרנס את בני ביתי?'**

נפלתי עמוק לעצבות ודכדוך. לא הייתי אותו אדם שכולם הכירו. ראיתי הכל שחור ורע, ולא היה לי חשק לעשות עם עצמי משהו. ימים ארוכים ישבתי בביתי שבור ורצוף. לא הפסקתי לחשוב על כך שהנהלת החברה שהשקעתי בה כל כך, בגדה בי וזרקה אותי להסתדר בגיל כזה.

אשתי כבר לא יכלה לראות אותי במצב הזה. **"בסדר, פוטרת מהעבודה, אבל החיים לא נגמרו! נסתדר ונחיה בס"ד, אבל תצא כבר מהיאוש והעצבות, מה תועיל העצבות? תראה לי אדם אחד שבזכות שהיה עצוב, נעשה לו טוב בחיים, להיפך בדיוק!",** היא עוררה אותי, וביקשה שאגש לאחד מצדיקי הדור להיוועץ ולקבל ברכה.

מדוכא ושפוף, נכנסתי לבית הצדיק, ושחתי לפניו את צערי. הצדיק שמע את דבריי והוציא את הספר 'זרע שמשון' המפורסם והחל להקריא לי קטע מפרשת 'וּאֵרָא', **שם כתוב כי פעמים רבות מחמת המכה עצמה ששולח ה' - זוכים לטובה מרובה לאחר מכן.**

הרב סגר את הספר ועודד אותי: **"פעמים רבות נדמה ליהודי כי הנה אפסה תקוותו - פיטרו אותו מהעבודה, היא לא מוצאת את זיווגה, הוא לא מצליח במבחנים שכה רצה שיקדמו אותו - והאדם שבור ומיואש, בוכה על מר גורלו.**

עצב - ניצחון היצר!

"אך, האם משום כן אעשה עוולה נוספת, ולא אחלוק למלכי את הכבוד הראוי לו, אף בבגדים פשוטים? וכי היה יותר טוב שאשר בנהר בזמן שאדוני ניצב כאן. לכן, אמרתי, לפחות אחלוק למלך את הכבוד שעוד נותר ביכולתי!". הצר הרשע נהנה מהדברים ופטר אותו לנפשו.

"כן גם אנו, 'סיים ר' זלמן", "גם אם אנו שרויים בשפל המדרגה בעבודת ה', גם אם הגענו לנפילות גדולות לפני ה' יתברך, מעשינו מקולקלים ביותר, אך עולה וניצבת השאלה: האם משום כך לא ניתן למלכנו את הכבוד המועט שעדיין בכוחנו לתת לו, והוא השמחה בה? שאנו שמחים שאתה מלכנו! שהרי כך שורה השכינה על האדם, וכי אנו רוצים אף לסלק את השכינה מעלינו?!"

אומר רבנו ה'חזון איש': "ועיקר העבודה היא בשמחה, כי באמת אין כל עצב בעולם למי שמכיר אור האורות של האמת". (אגרות חזו"א חלק א' אגרת ל"ו)

עיקר העבודה שצריך היהודי להשתדל - לשמוח כל הזמן, גם שהוא נופל, כי שמחה מראה שאני מקבל את רצון ה'. לכן, גם שאני עובר התמודדות לא קלה בחיים - אני מראה לך שאני מאמין בך שאתה שם. וגם אם אני נופל ברוחניות, אני יודע שאני יכול לקום וה' מחכה לך, אך היצר זומם לייאש ולהעציב אותי!"

אומר האדמור מסלונים: "ומחשבות של אמת אי אפשר בשום אופן שיתגלו בלב עצב" - אם אתה עצוב, כל מה שאתה חושב הוא שקר והיפך רצון ה'. אין הצלחה בזמן של עצב. "וצריך האדם לשמח עצמו כל עיקר".

במימי הקרים, היתה חלומו של כל חייל, אך מי יסכן את עצמו להיכנס אל הנהר, כשהצאר הגדול עומד להופיע בכל רגע?.

חייל אחד לא יכל יותר לסבול את החום. הוא חמק בשקט מן השורה, פשט בגדיו בזריזות, וקפץ לתוך הנהר הקר לקרר את גופו. אך לחוסר מזלו, בדיוק ברגע שקפץ למים, הגיע הקיסר עם הכרכרות... החייל החוויר ולא ידע מה לעשות.

כשהבין שלא יספיק ללבוש את המדים, שם עליו מהר את מה שהספיק ונעמד בשורה.

והנה עבר הצר ניקולאי בין כולם, ולפתע הוא רואה את החייל הזה העומד בלא מלבוש מסודר של חייל. "תן לי הסבר מניח את הדעת מדוע אתה נראה כך, ולא - אוריד את ראשך!", איים בכעס.

"מלכי היקר לי מאד!", קד קידה בהכנעה, "טעות גדולה אחת כבר עשיתי בכך שקפצתי לנהר להתקרר, והנני בוש ונכלם על כך מאד,

הוא לא רוצה את העבירה שלך, כי את העבירה אפשר למחוק ברגע קטן של תשובה, אלא הוא רוצה שתהיה שבוי שלו. ואתה יודע איך? - ע"י שתהיה עצוב, "לא יצא ממני כלום... עשיתי כאלו דברים לא טובים, ואין לי סיכוי יותר!" - עכשיו אתה ביידיים שלו והוא יכול להפיל אותך לאן שהוא רוצה!"

הגה"צ רבי זלמן בריזל זצ"ל, היה יהודי צדיק שמעולם לא הפסיק לשמוח ולחייך. תמיד היה שואל: "אם יכולים להיות בשמחה, מדוע זה צריכים להיות ההיפך?", ולא היה אדם שהצליח לענות על כך מעולם.

"דעו לכם", המשיך הצדיק לספר, "כי גם אצלי מבקר יצר הרע ואומר לי: 'זלמן, מה יהיה איתך? הרי אתה כבר מבוגר והינך עדיין רחוק מהתכלית, ומה יצא ממך?', כך מנסה הוא תמיד לשבור את רוחי. האם יודעים אתם, מה אני עונה לו?"

"אמת ויציב! אכן אני רחוק ומלא חסרונות, וכל טענותיך אתה צודק, אך דבר אחד לא אתן לך - את השמחה שלי!". כי השכינה שורה מתוך שמחה, ואם אתה רוצה לסלק ממני את בוראי ואוהבי - לא אתן לך!"

ממשיך רבי זלמן בריזל ומספר מה ששמע מרבי אברהם מקרלין זצ"ל: "פעם אחת רצה הצאר ניקולאי לבקר באחד ממחנות הצבא שלו. החיילים הרבים ניצבו במסדר כבוד קפדני, וחיכו בדומיה לבואו של הצאר. שעות ארוכות המתינו החיילים תחת השמש הקופחת, ופלגי זיעה ניגרו מגופם. בסמוך למקום המסדר זרמו מימיו של נהר גדול, והשכשוך

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: חגית בת ראומה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. זיווג הגון: שירן בת חוה, הודיה בת רבקה. לע"נ: ר' משה בן ר' שלום עוזרי, יהודית בת ר' שלמה צוברי, יפה בת מרי מרים, מרים בת מתתיהו וצביה, מנשה בן יקוט, יצחק בן מטילדה.

דין משפחתי

שאלה לסעודת שבת: גנב שהגיע עם כלי פריצה יקרים, וכשהבין שגילו אותו, הותיר את חפציו וברח. האם יש דין השבת אבידה בכך? האם מותר לגנוב מגנב? (יפריי מתוק' ויקרא)

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה". ניתן לקבל החזר מס
מערכת העלון מחפשת זוג נשים לספירת עלונים קבועה
מידי שבוע בתשלום:

החידה השבועית!
איזה עוף נתן יעקב
במתנה לעשו? ומדוע?

לחידה זו יש תשובה אחת, והיא: "עוף".
התשובה נמצאת בעמוד 188.

העלון להצלחת החפץ בעילום שם

דפוס צבעים אמיתיים

daniel777achiel@gmail.com • 052-7137136